

Efter indfødsretslovens § 3 kan erklæring afgives til statsamterne, Overpræsiediet, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland. Såfremt betingelserne i § 3 er opfyldt, udsteder myndigheden indfødsretsbevis til den erklærende.

I praksis udsteder også Justitsministeriets Indfødsretskontor indfødsretsbeviser til personer, der afgiver erklæring efter § 3. Det sker dels i tilfælde, hvor Indfødsretskontoret som klageinstans tilsidesætter et statsamts afgørelse om at afvise en afgivet erklæring, dels i tilfælde, hvor personer, der har afgivet ansøgning om naturalisation efter indfødsretslovens § 6, opfylder betingelserne for at afgive erklæring i medfør af § 3.

Tilvejebringelse af en oversigt over, hvor mange personer der inden for de sidste 10 år har erhvervet dansk indfødsret efter § 3, ville derfor navnlig forudsætte, at der indhentes oplysninger fra samtlige statsamter vedrørende i størrelsesordenen 10.000–20.000 sager.

Erklæringssagerne indeholder imidlertid normalt ikke oplysninger om de erklærendes eventuelle strafbare forhold, da sådanne oplysninger er uden betydning for sagernes behandling.

Oplysning om hver enkelt af de (flere tusinde) personer, der i perioden har erhvervet dansk indfødsret efter § 3, må derfor i givet fald indhentes fra Kriminalregisteret. Indhentelse af sådanne oplysninger fra Kriminalregisteret forudsætter, at de omhandlede personer giver samtykke hertil.

Spm. nr. S 892

Til justitsministeren (2/1 96) af:

Tove Fergo (V):

»Stilles der for erhvervelse af dansk indfødsret efter lov bekendtgørelse nr. 757 af 14. september 1995, § 3, nogen vandels- eller sprogkrav, og betyder denne bestemmelse, at udlændinge har retskrav på dansk statsborgerskab, når de opfylder betingelserne i § 3?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen af spørgsmål nr. S 891.

Svar (10/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 4 af 20. december 1995 fra Folketingets Indfødsretsudvalg (Alm. del – bilag 22), stilles der efter indfødsretslovens § 3 ikke vandels- eller sprogkrav til personer, der i medfør af bestemmelsen afgiver erklæring om erhvervelse af dansk indfødsret.

Den, der afgiver erklæring i medfør af § 3, har således et retskrav på at erhverve dansk indfødsret, såfremt de i bestemmelsen fastsatte objektive kriterier vedrørende alder og bopæl i Danmark er opfyldt.

Spm. nr. S 847

Til socialministeren (22/12 95) af:

Martin Glerup (S):

»Finder ministeren det tilfredsstillende, at Den Sociale Ankestyrelse ikke har behandlet en sag om levering af svagsynsoptik (lupbrille), skønt den indkom i marts 1995 – og yderligere ved brev til Danmarks Optikerforening af 3. oktober 1995 (journal nr. 20420-95/6) har meddelt, at der yderligere vil gå frem til april-juni 1996, før der kan forventes en afgørelse?«

Begrundelse

Danmarks Optikerforening klagede den 10. november 1995 på vegne af en borger over Aalborg Kommunes afgørelse om, at en lupbrille ydet i henhold til bistandslovens § 58 skal leveres af en bestemt leverandør.

Klagen har baggrund i, at der i forbindelse med særligt fremstillet specialoptik er tale om et særligt personligt hjælpemiddel, hvor brugeren bør sikres indflydelse på valg af leverandør. Denne indflydelse har brugeren i dette tilfælde ikke haft, hvilket ifølge klagen er forkert.

Da licitationsmodellen i øget udstrækning anvendes i forbindelse med optiske hjælpemidler efter § 58, er det efter min opfattelse vigtigt, at der hurtigst muligt træffes afgørelse, således at ældre og andre med behov for særligt fremstillet specialoptik fortsat får indflydelse på leverandørvalget – og følgelig kan benytte den kvalificerede optiker, de har størst kendskab og tillid til.